

UZASADNIENIE

Powodowie, Ł. J. oraz K. J., wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz każdego z nich kwot po 2.550,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, łącznie 5.100,00 zł., oraz kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż w dniu 15 stycznia 2014 r. właściciel pojazdu marki M. o numerze rejestracyjnym (...) - Ł. J. został poszkodowany w związku z uszkodzeniem jego pojazdu w kolizji drogowej. Prawidłowo kierując swoim pojazdem, uszkodził go, wjeżdżając w ubytek w jezdni. Zarządca drogi posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W dniu 20 stycznia 2014 r. poszkodowany zgłosił szkodę w swoim pojeździe pozwanemu, który uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, jednak rozmiar szkody określił na kwotę niższą niż rzeczywiste koszty naprawy. Tytułem odszkodowania wypłacił łącznie kwotę 3.718,02 zł. W ocenie powodów kwota ta znacznie odbiega od faktycznego kosztu przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu. Z kosztorysu naprawy, sporządzonego na zlecenie powoda, wynika, że wynosi on 12.184,26 zł. Różnica w kwocie oszacowania, wykonanej przez pozwanego, wynika z nieuwzględnienia pełnego zakresu szkody oraz zaniżenia cen części zamiennych i stawki za robocizogodzinę. Z uwagi na fakt, iż szczegółowe wyliczenie rozmiaru szkody wymaga wiadomości specjalnych, powodowie ograniczyli swoje żądanie do kwoty 5.100,00 zł. (pozew k. 2-4)

Pozwany, (...) S.A. z siedzibą w W., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że jako ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 15 stycznia 2014 r. prawidłowo, a wypłacona kwota pokryła szkodę w majątku poszkodowanego. Podkreślił, że uszkodzeniu uległ pojazd, wyprodukowany w 2003 r. W związku z tym, iż na rynku jest duża dostępność części zamiennych, pochodzących z rynku wtórnego i części zamiennych innych niż oryginalne, sygnowane logiem producenta pojazdu, w ocenie pozwanego istotne jest zbadanie, w jaki sposób pojazd został naprawiony. Żądanie zapłaty stawki wyższej w oparciu o koncepcję hipotetycznej szkody i średnich stawek, stosowanych w regionie, w sytuacji faktycznej naprawy i faktycznego poniesienia kosztów robocizny jest nieuzasadnione. (odpowieź na pozew k. 21-22)

W piśmie z dnia 28 września 2017 r. powodowie rozszerzyli powództwo w ten sposób, że w miejsce pierwotnych kwot, tj. na rzecz każdego z powodów po 2.550,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, zażądali zasądzenia na rzecz Ł. J. kwoty 3.258,30 zł. i na rzecz K. J. kwoty 3.258,31 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 lutego 2014 r. do dnia zapłaty. (pismo z dnia 28 września 2017 r. k. 90)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie, Ł. J. oraz K. J. są współwłaścicielami samochodu osobowego marki M. o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2003, data pierwszej rejestracji 04 sierpnia 2003 r. W dniu 15 stycznia 2014 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego ww. pojazd uległ uszkodzeniu. Zdarzenie to polegało na tym, że Ł. J., kierując ww. autem, wjechał w ubytek w jezdni.

Zarządca drogi posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W.. Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 20 stycznia 2014 r.

Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność oraz przyznał i wypłacił powodom kwoty po 1.859,01 zł., łącznie kwotę 3.718,02 zł. tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu.

(dowód: potwierdzenie przelewów z dnia 10.06.2014 r. k. 13-14, akta szkody k. 42)

W wyniku zdarzenia z dnia 15 stycznia 2014 r., w pojeździe, należącym do powodów, w stopniu kwalifikującym do wymiany uległy uszkodzeniu: zderzak przedni (wykładzina zderzaka), osłona przednia wnętrza koła przedniego prawego, wahacz poprzeczny przedni prawy dolny, zwrotnica przednia prawa, piasta koła przedniego prawego, felga aluminiowa przednia prawa. Do lakierowania kwalifikuje się zderzak przedni i błotnik przedni prawy. Kwota odszkodowania, ustalona przez pozwanego ubezpieczyciela, nie pozwala na doprowadzenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Doprowadzenie pojazdu powodów do stanu, jak sprzed szkody, wymaga użycia części zamiennych oryginalnych, rozprowadzanych poza siecią dystrybucji producenta pojazdu, tj. części zamiennych oznaczonych symbolem Q, i zastosowania stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w wysokości 120,00 zł., która jest średnią stawką, stosowaną przez warsztaty nieautoryzowane. Koszt takiej naprawy wynosi 10.234,81 zł. Tak szacowany koszt pozwala na pełne przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Zastosowanie części nieoryginalnych, o niepotwierdzonej jakości, prowadzi do obniżenia wartości pojazdu po naprawie. Jakość i trwałość tego typu części, a w szczególności ich parametry konstrukcyjne, są zwykle niemożliwe do oceny. Ich stosowanie zawsze wiąże się z ryzykiem, że ich trwałość będzie niższa, niż części oryginalnych, i na ogół prowadzi do obniżenia estetyki samochodu. Naprawa pojazdu przy użyciu oryginalnych części zamiennych nie spowoduje wzrostu jego wartości rynkowej w stosunku do stanu sprzed szkody, bowiem fakt uczestniczenia samochodu w zdarzeniu drogowym i jego naprawy, nie jest czynnikiem zwiększającym wartość pojazdu, szczególnie, gdy brak danych na temat nadmiernego zużycia eksploatacyjnego uszkodzonych w zdarzeniu części i śladów ich wcześniejszych napraw.

Z uwagi na poważne uszkodzenie zawieszenia, spowodowane wjechaniem w ubytek w nawierzchni jezdni, niezbędne stało się przeprowadzenie dokładnych pomiarów zawieszenia pojazdu i jego regulacji. Konieczność taką przewiduje producent tego modelu samochodu. Naprawa przeprowadzona z pominięciem pomiarów, kalibrowania i poziomowania zawieszenia mogłaby spowodować, że pojazd nie odzyska swojego stanu, istniejącego przed zdarzeniem. Użytkowanie pojazdu z nieprawidłowo ustawionym zawieszeniem może być niebezpieczne.

Pomimo tego, że tarcze aluminiowe kół są dostarczane lakierowane, z uwagi na efekt zmiany intensywności odcienia koloru tego elementu w związku z użytkowaniem pojazdu, doprowadzenie go do stanu sprzed zdarzenia wymaga albo polakierowania elementu na odcień identyczny, jak druga felga po tej samej stronie pojazdu, albo wymiany obu felg po tej stronie. W celu doprowadzenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia niezbędny jest demontaż elementów, zakwalifikowanych do lakierowania.

(dowód: opinia biegłej D. R. wraz z kalkulacją naprawy k. 51-80, opinia uzupełniająca k. 112-113, ustna opinia uzupełniająca k. 133)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powodów w kształcie, wynikającym z rozszerzonego powództwa, zasługiwało na uwzględnienie niemalże w całości, z wyłączeniem jedynie tej części roszczenia, która odnosiła się do odsetek przekraczających wysokość odsetek ustawowych za okres od dnia 21 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, zgromadzone w aktach sprawy oraz aktach szkody pojazdu powodów, albowiem nie zostały one skutecznie podważone przez żadną ze stron. Sąd uwzględnił również opinię pisemną, pisemną uzupełniającą oraz ustną uzupełniającą biegłej sądowej z zakresu eksploatacji i naprawy samochodów D. R.. Powyższe opinie Sąd uznał za jasne, nie zawierające luk i sprzeczności oraz fachowe. Biegła wskazała rzeczowe argumenty na poparcie swoich końcowych wniosków w zakresie wyliczenia kosztów naprawy samochodu powodów, należycie i przekonująco uzasadniając swoje stanowisko.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód, stanowiący własność powodów, uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia, do którego doszło w dniu 15 stycznia 2014 r. Nie budził także wątpliwości fakt, iż podmiot odpowiedzialny za zdarzenie posiadał u pozwanego ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej. Pozwany

nie kwestionował odpowiedzialności co do zasady. Po zarejestrowaniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powodowi łącznie kwotę 3.718,02 zł.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowią przepisy art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c. Zgodnie z pierwszą z powołanych norm, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Art. 822 § 1 k.c. z kolei przewiduje, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia (§ 3). Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem, objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4). Przesłanką odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jest natomiast, zgodnie z treścią art. 361 k.c., istnienie związku przyczynowego pomiędzy normalnymi następstwami działania lub zaniechania ubezpieczonego a zaistniałą szkodą. W świetle art. 363 § 1 k.c. w razie uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty. Efekt naprawienia szkody zostaje osiągnięty, gdy uszkodzony pojazd zostaje doprowadzony do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Obowiązek naprawienia szkody obejmuje zatem wszelkie straty, które poniósł poszkodowany.

W przedmiotowej sprawie sporem objęta była wartość naprawy uszkodzeń pojazdu powodów. Z uwagi na rozbieżność stanowisk stron w tym zakresie, Sąd odwołał się do wiadomości specjalnych biegłej z zakresu eksploatacji i napraw samochodów D. R..

Biegła sądowa, po analizie dokumentacji, zgromadzonej w aktach sprawy, wskazała, iż zawarty w aktach szkody materiał fotograficzny w sposób precyzyjny obrazuje zakres uszkodzeń pojazdu oraz jego stan w dniu zdarzenia. Biegła oparła się na kalkulacji naprawy, sporządzonej przez pozwanego oraz przez powoda, podnosząc, że był on taki sam. Odnosząc się do decyzji pozwanego o przyznaniu odszkodowania, biegła wskazała, iż kalkulacja została przez niego sporządzona w sposób nieprawidłowy, a kwota z niego wynikająca nie pozwala na doprowadzenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. W kosztorysie pozwanego uwzględniono zastosowanie części nieoryginalnych, o niepotwierdzonej jakości, co prowadzi do obniżenia wartości pojazdu po naprawie.

Biegła rozliczyła szkodę trzema różnymi metodami, przy czym z uwagi na rocznik pojazdu powodów optowała za przyjęciem wariantu trzeciego, w którym uwzględniła dokonanie naprawy w warsztacie nieautoryzowanym z zastosowaniem stawek za roboczogodzinę pracy 120,00 zł., z udziałem części oryginalnych bez logo producenta, oznaczonych symbolem Q. Wartość takiej naprawy to kwota 10.234,81 zł.

Biegła wskazała, iż naprawa pojazdu w warunkach stacji autoryzowanej dla marki M. jest bezzasadna z uwagi na okres eksploatacji pojazdu i związaną z tym możliwość przeprowadzania naprawy poza siecią autoryzowanych stacji naprawczych.

Sąd przychylił się do stanowiska biegłej, iż pozwalający na pełne przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia jest koszt naprawy przy użyciu części zamiennych oryginalnych, ale rozprowadzanych poza siecią dystrybucji producenta pojazdu, czyli części zamiennych, oznaczonych symbolem Q, i zastosowaniu stawki za roboczogodzinę pracy w wysokości 120,00 zł. Wynosi on 10.234,81 zł. Sąd podzielił argumentację biegłej co do konieczności przeprowadzenia pomiarów zawieszenia pojazdu i jego regulacji. Biegła szczegółowo wskazała, iż w przypadku tego modelu konieczność przeprowadzenia pomiarów przewiduje producent. Jednocześnie zaznaczyła, iż naprawa z pominięciem przeprowadzenia pomiarów, kalibrowania i poziomowania zawieszenia mogłaby skutkować tym, że pojazd nie odzyska swojego stanu, istniejącego przed zdarzeniem. Odnosząc się do zastrzeżeń pozwanego, biegła wskazała, że tarcze aluminiowe kół są dostarczane lakierowane. Jednak z uwagi na efekt zmiany intensywności

odcienia koloru tego elementu w związku z użytkowaniem pojazdu, konieczne jest polakierowanie elementu na odcień identyczny jak druga felga po tej samej stronie albo wymiana obu felg po stronie, gdzie następowała wymiana felgi uszkodzonej.

Przedstawione przez biegłą opinie stanowiły główny dowód w sprawie w zakresie ustalenia wysokości powstałej po stronie powodów szkody. Sąd uwzględnił powyższy dowód, ponieważ opinie biegłej pisemna oraz uzupełniająca pisemna i ustna uzupełniająca w sposób wysoce fachowy i rzetelny odpowiadają na wszystkie pytania, objęte tezą dowodową, oraz na zarzuty, zgłoszone przez stronę pozwaną. Sąd uznał za słuszne rozumowanie biegłej, przedstawione w opinii i jej uzasadnieniu, jak również stwierdził poprawność poszczególnych elementów opinii. Nie zostały one skutecznie zakwestionowane przez pozwanego.

W tym stanie rzeczy, wobec przyjęcia przez Sąd tezy z opinii biegłej, należało uznać, że szkoda w pojeździe powodów, powstała na skutek zdarzenia z dnia 15 stycznia 2014 r., wyniosła 10.234,81 zł.

Wobec wcześniejszej wypłaty przez pozwanego kwoty 3.718,02 zł., na podstawie art. 805 i n. k.c., art. 361 k.c., art. 34 i nast. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2016 poz. 2060 ze zm.), art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 k.c. należało zasądzić od pozwanego na rzecz powodów – zgodnie z ich żądaniem – kwoty, jak w punkcie 1 i 2 wyroku, tj. na rzecz Ł. J. 3.258,30 zł. i na rzecz K. J. 3.258,31 zł.

O należnych odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Mając na uwadze, że pozwany został zawiadomiony o szkodzie 20 stycznia 2014 r., Sąd zasądził odsetki od dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd zasądził odsetki ustawowe od wskazanego dnia, tj. 21 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a następnie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty odsetki ustawowe za opóźnienie. Powództwo zostało oddalone w tej części, która odnosiła się do żądania odsetek, przekraczających wysokość odsetek ustawowych za okres od dnia 21 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Należy mieć na uwadze, iż odsetki ustawowe za opóźnienie obowiązują od 01 stycznia 2016 r. Za okres wcześniejszy możliwe było zasądzenie jedynie odsetek ustawowych.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając na rzecz każdego z powodów kwoty po 1.036,00 zł. tytułem poniesionych przez nich kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony – na mocy powołanego art. 98 § 1 k.p.c. i art. 100 zd. 2 k.p.c. Na powyższą kwotę złożyły się: opłata od pozwu 255,00 zł., opłata od pełnomocnictwa 17,00 zł., wynagrodzenie pełnomocnika 2 x 900,00 zł. i poniesiony faktycznie koszt opinii biegłego w kwocie 680,00 zł.

W punkcie 6 wyroku nakazano ściągnąć na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2016, poz. 623) w zw. z art. 98 k.p.c. i art. 100 zd. 2 k.p.c. od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 71,00 zł. tytułem kosztów sądowych, stanowiących opłatę od rozszerzonego powództwa, której powodowie nie uiścili.

SSR Agnieszka Brzoskowska